

ADVIES

over het groenboek implementatie zesde staatshervorming

SALV, 20 december 2013 (nr. 2013-27)

Contactpersoon SALV: Koen Carels, Kris Van Nieuwenhove

1 Inleiding

De SALV ontving op 23 september 2013 een adviesvraag over het groenboek implementatie zesde staatshervorming van minister-president Kris Peeters. In de brief werd geen adviestermin vermeld.

Initieel was het de bedoeling om de advieswerkzaamheden eerder aan te vatten, maar de Pijler 1 en Pijler 2 adviesdossiers vergden de volle aandacht en capaciteit van de SALV in de maand november. Pas in december 2013 konden drie werkcommissievergaderingen ingepland worden. Op twee van deze vergaderingen kreeg de werkcommissie toelichting over het groenboek: op 2 december werd door Evi Vervueren en Wim Stoop toelichting gegeven bij pacht en zijdelings aan landbouw gerelateerde onderwerpen. Op 3 december gaven Evi Vervueren en Loes Lysens toelichting bij dierenwelzijn, BIRB, rampenfonds en landbouwrampenfondsen.

Het advies werd goedgekeurd door de SALV op 20 december 2013. Natuurpunt onthield zich bij dit advies, niet om inhoudelijke redenen maar omdat de natuur- en leefmilieuorganisaties verkozen het adviesproces binnen de Minaraad te voeren en de landbouworganisaties binnen de SALV.

Piet Vanthemsche

Voorzitter SALV

2 Krachtlijnen

De SALV gaat in op 5 thema's uit het groenboek voor de implementatie van de zesde staatshervorming, namelijk pacht, BIRB, dierenwelzijn, landbouwrampenfonds en rampenfonds.

Pacht:

De Raad ondersteunt de voorgesteld aanpak in het groenboek (nuloptie: de federale beleidsvisie en de federale beleidsinstrumenten inzake pacht worden ongewijzigd overgenomen, doordat het wettelijke kader niet wordt aangepast). De Raad stelt dat de pachtwet een belangrijk instrument is voor pachters en verpachters. Een herziening van de pachtwet dringt zich echter op. De Raad stelt vast dat de pachtwet tot nu toe steeds via een parlementair initiatief tot stand kwam en vraagt ook een eventuele volgende herziening van onderuit te laten komen. Deze herziening dient de (langdurige) toegang tot grond voor landbouwers te verzekeren. Tot slot vraagt de SALV om homogene takenpaketen te bewaken en om bijgevolg de bevoegdheid "prijzencontrole" voor wat betreft pachtprizen in dezelfde entiteit onder te brengen als de pacht zelf.

BIRB:

De Raad is akkoord met de voorgestelde aanpak in het groenboek (nuloptie). De Raad vraagt om de bevoegdheden van het BIRB correct over te nemen en de continuïteit van het beleid te verzekeren bij de overdracht zodoende dat de operatoren geen nadelige effecten ondervinden van de regionalisering.

Rampenfonds en landbouwrampenfonds:

De Raad is het eens met de voorgestelde aanpak in het groenboek wat betreft het landbouwrampenfonds en verkiest de nuloptie voor wat betreft het rampenfonds. De Raad vindt de regionalisering van het (landbouw)rampenfonds positief en vraagt om werk te maken van een herziening van de procedure tot erkenning als (landbouw)ramp. Tot slot stelt de Raad dat er duidelijke afspraken gemaakt moeten worden tussen de federale en de Vlaamse overheid voor rampen die zich voordoen in de periode rond 1/07/2014.

Dierenwelzijn:

De Raad vraagt om een goede overlegstructuur te creëren met het oog op efficiëntiewinsten en het beperken van verdere versnippering. Daarbij dienen ook duidelijke afspraken gemaakt te worden met de federale overheid omdat de nauw aansluitende bevoegdheden "diergezondheid" en "kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen" federaal blijven. Ook onderschrijft de Raad zoals in het groenboek gesteld dat de raad voor dierenwelzijn zou geïntegreerd worden in de SALV. Concreet kan dit volgens de SALV gebeuren in een technische werkcommissie met brede maatschappelijke samenstelling en voorzien van de nodige wetenschappelijke onderbouwing, en met garanties voor een onafhankelijke adviesverlening, naar analogie met de Technische Werkcommissie Visserij.

3 Algemene situering

3.1 Beschrijving

Op 23 september 2013 heeft Vlaams minister-president Kris Peeters het groenboek voor de zesde staatshervorming voorgesteld aan het Vlaams Parlement. Het groenboek is opgevat als een reflectie- en consultatiedocument dat een analyse bevat van de bevoegdheidsoverdrachten naar aanleiding van de zesde staatshervorming, en de mogelijke beleidsopties die daaruit voortvloeien.

Het groenboek is de tweede stap in de voorbereidingsfase van de implementatie van de bevoegdheidsoverdrachten in het kader van de zesde staatshervorming. In een eerste fase werd zoveel mogelijk informatie verzameld over de omvang en de gevolgen van de bevoegdheidsoverdrachten.

Het groenboek implementatie zesde staatshervorming bestaat uit 7 grote delen. Onderstaande opsomming geeft een overzicht van deze grote delen en van de meer specifieke hoofdstukken en afdelingen voor zover ze betrekking hebben op landbouw.

1. Sociaal-economisch beleid
 - Hfst 3. Toegang tot het beroep – vestigingsvoorwaarden
 - Hfst 4. Prijzencontrole
 - Hfst 5. Landbouwbeleid
 - Afdeling 1. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
 - Afdeling 2. Dierenwelzijn
 - Afdeling 3. Pacht
 - Afdeling 4. Landbouwrampenfondsen
2. Gezondheidszorg, ouderenzorg en hulp aan personen
3. Gezinsbeleid
4. Arbeidsmarkt
5. Woonbeleid
6. Justitieel beleid
7. Operationele elementen
 - Hfst 3. Binnenland
 - Afdeling 6. Rampenfondsen

4 Pacht

4.1 Situering

4.1.1 Omschrijving

Momenteel behoren de bepalingen inzake pachtwetgeving en veepacht¹ tot de residuaire bevoegdheden van de federale overheid en werd er binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij van uit gegaan dat deze in theorie op administratieniveau uitgeoefend worden door de FOD Justitie. Bij brief van 27 maart 2013 deelde de voorzitter van het Directiecomité van de FOD Justitie evenwel mee dat de materie van de pacht niet tot de bevoegdheid van de FOD behoren. In de praktijk nemen de gewesten (in Vlaanderen uitgevoerd door het Departement Landbouw en Visserij) al in belangrijke mate taken met betrekking tot de pachtwetgeving op:

- De advisering vermeld in de artikelen 10, 26 en 28 van de pachtwet;
- Het informeren van landbouwers, eigenaars, notarissen, vrederechters e.a.;
- De opdrachten in het kader van de vaststelling van de maximale rentabiliteitsoppervlakten en van de vaststelling van de pacht prijscoëfficiënten in het kader van de wet tot beperking van de pacht prijzen.

4.1.2 Beleidsopties

De federale beleidsvisie en de federale beleidsinstrumenten worden ongewijzigd overgenomen. Het beleidsdomein LV onderschrijft de aanbevelingen van de SERV dat alle bevoegdheden eerst moeten overkomen zoals ze nu geregeld zijn. Pas na het verwerven van kennis, ervaring en samenwerking met de diverse belangengroepen kan met kennis van zaken beoordeeld worden waar hervormingen nodig zijn.

Aangezien de zesde staatshervorming in belangrijke mate een formalisering van de feitelijke situatie inhoudt, verandert hier niets aan. De organisatorische en procesmatige invulling zal dan ook behouden blijven. Deze optie biedt de grootste rechtszekerheid voor de rechtsonderhorigen.

Momenteel bestudeert het Departement Landbouw en Visserij welk studie- en onderzoekswerk reeds bestaat met betrekking tot de pacht. Na inkanteling zullen afzonderlijk met de belangengroepen van eigenaars en pachters en met de overheden overlegmomenten ingesteld worden omdat op termijn een actualisatie van de wetgeving zich opdringt ten voordele van beide eerstgenoemde groepen. Een geactualiseerde wetgeving in de loop van volgende legislatuur is aangewezen, op te stellen onder meer in overleg met het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie en inzonderheid de betrokken agentschappen Agentschap voor Natuur en Bos en Vlaamse Landmaatschappij.

Historiek van de pachtwet

De pachtwetgeving is een antwoord op de sociale problematiek op het platteland op het einde van de negentiende eeuw. De pachters hadden op dat moment geen enkele wettelijke bescherming.

Een eerste wetsvoorstel werd uitgewerkt door de Boerenbond in 1905 en in het parlement ingediend. Dit leidde uiteindelijk tot de eerste pachtwet van 1929, waarbij de principes van pachtzekerheid voor periodes van negen jaar werd vastgelegd, samen de zekerheid voor de pachter dat hij autonoom kan beslissen over de teelten die hij zal bewinnen.

De pacht prijzen werden beperkt door de wet van 1951, in navolging van prijsblokkeringen in de oorlogsperiode.

¹ Veepacht komt in de praktijk niet voor in het Vlaamse Gewest, maar de regeling wordt wel vermeld in een aantal wetten of decreten.

De zekerheid voor de pachter werd versterkt in de pachtwetsaanpassing van 1951, maar voornamelijk door de pachtwet van 1969 die nu nog het stramien van de huidige wet bepaalt.

In de wet van 1969 werd de overdraagbaarheid van pachten op de kinderen voorzien en de onmogelijkheid om pachten te beëindigen zonder geldige opzegreden. De nood om als verpachter zelf aan landbouw te doen om te kunnen opzeggen werd aldus verankerd. Ook de situatie van werken en gebouwen door de pachter uitgevoerd werd duidelijk omschreven. Tenslotte werd het voorkeurecht van de pachter wettelijk gebetonneerd.

In 1988 werd de wet aangepast aan de tijdsgeest en werden een aantal bepalingen verduidelijkt. Zo werd de idee van de lange pacht en de loopbaanpacht ingevoerd, evenals ruimere opzegmogelijkheden. Ook pachtoverdrachten werden scherper geregeld en aan een voorafgaande schriftelijke toestemming van de verpachter onderworpen.

Al deze wetswijzigingen werden steeds langdurig besproken; het ging telkens om de synthese van vele parlementaire initiatieven, waarbij de regering niet rechtstreeks betrokken was, maar wel het parlementaire werk faciliteerde. De wetten werden uiteindelijk na vele jaren debat steeds unaniem aangenomen in het parlement.

4.2 Advies

[1] De voorgestelde aanpak in het groenboek wordt ondersteund. De Raad vindt de optie om de bevoegdheid eerst in te kantelen in de Vlaamse overheid en nadien pas hervormingen op te starten, de beste mogelijkheid.

[2] De pachtwet is een belangrijk instrument. Een goede pachtwet is een essentieel instrument voor landbouwers. De wet is onder meer van toepassing bij bedrijfsovername. De eerste pachtperiode van negen jaar waarin niet kan opgezegd worden en de tweede pachtperiode van eveneens negen jaar zorgen voor rechtszekerheid. Op deze manier moet de jonge starter niet onmiddellijk grond verwerven.

[3] Een herziening van de pachtwet dringt zich op. De originele pachtwet dateert uit 1905. De Raad stelt echter vast dat deze wet, die grondig hervormd werd in 1969 en 1988, niet altijd meer voldoet aan de noden van dit moment en dit zowel voor wat betreft de pachters als de verpachters.

De Raad stelt vast dat er momenteel verschillende alternatieven bestaan voor de pacht. Deze alternatieven bieden over het algemeen minder zekerheid voor de landbouwer-pachter.

[4] Deze herziening wordt bij voorkeur van onderuit gedreven. De Raad stelt vast dat zowel de opmaak als de voorbije decennia doorgevoerde hervormingen van de pachtwet via burgerlijk initiatief tot stand kwamen. De bereikte overeenkomst werd vervolgens door het parlement als wet aangenomen (cf. supra, kadertekst). De Raad stelt dat deze brede gedragenheid essentieel is en vraagt om ook voor een mogelijke volgende hervorming op dezelfde manier te werk te gaan.

[5] De herziening dient de (langdurige) toegang tot grond voor landbouwers te verzekeren. Momenteel krijgen landbouwers, en in het bijzonder jonge landbouwers, moeilijk toegang tot grond. De Raden menen dat de pachtwet hiertoe moet bijdragen.

[6] Bewaak homogene takenpaketen. De Raad meent dat de bevoegdheid “prijzencontrole” voor wat betreft de pacht prijzen, best bij dezelfde entiteit wordt ondergebracht als de pacht. De Raad ondersteunt dus de derde beleidsoptie: *“Derde optie: de prijzencontrole wordt een gedeelde bevoegdheid van elke Vlaamse minister.”*

5 BIRB

5.1.1 *Situering Omschrijving*

Het BIRB is belast met de uitbetaling van financiële tegemoetkomingen aan economische marktdeelnemers die geen producent zijn en met de controle op die uitgaven. Deze tegemoetkomingen gebeuren in de vorm van:

- Restituties (subsidies bij uitvoer);
- Interventies (rechtstreekse aankoop of steun bij opslag van overschotten);
- Steunmaatregelen (steun voor productie, verwerking en bevordering van de afzet).

Daarnaast maakt het BIRB eveneens de nodige certificaten op om de in- en uitvoer van landbouwproducten en niet bijlage I-producten in het verlengde van de geldende EU-marktverordening (GLB) mogelijk te maken. Het BIRB kan bovendien belast worden met opdrachten die voortvloeien uit het landbouwbeleid van de federale regering of van de gewestregeringen.

5.1.2 *Aandachtspunten*

- Het is onduidelijk of het bestaande federale Landbouwfonds ook overgedragen zal worden aan de gewesten.
- Het zal zeer belangrijk zijn om vanaf de regionalisering van de opdrachten van het BIRB een goede samenwerking tussen de drie gewesten uit te werken.

5.1.3 *Beleidsopties*

Het beleid zal ongewijzigd overgenomen worden. Het overgrote deel van de taken van het BIRB past binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij. De integratie zal gebeuren overeenkomstig de BBB-principes waardoor het overgrote deel van de taken en mensen in het Agentschap voor Landbouw en Visserij zal terechtkomen. Het BIRB stelt bovendien ook daden van koophandel, welke het bezit van een rechtspersoonlijkheid vergen. Deze daden kunnen na inkanteling bij het Agentschap voor Landbouw en Visserij verricht worden door het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, dat reeds rechtspersoonlijkheid bezit. Slechts een beperkt aantal mensen zal moeten ingekanteld worden in de afdeling Dienstencentrum van het beleidsdomein – voor wat betreft matrixopdrachten - en in het Departement Landbouw en Visserij voor wat betreft conceptuele opdrachten.

5.2 Advies

[7] De Raad is akkoord met de voorgestelde aanpak in het groenboek.

[8] De Raad vraagt om de bevoegdheden van het BIRB correct over te nemen. De Raad wijst erop dat de kennis en de instrumenten van het BIRB momenteel een zeer beperkte toepassing kennen in het huidige landbouwbeleid maar dat dat een toekomstig gebruik of nut nog niet uitsluit.

[9] De Raad vraagt om de continuïteit van het beleid te verzekeren bij de overdracht zodoende dat de operatoren (begunstigden) geen nadelige effecten ondervinden van de regionalisering.

6 Rampenfonds en landbouwrampenfonds

6.1 Situering landbouwrampenfonds

6.1.1 Omschrijving

Het landbouwrampenfonds wordt niet uitdrukkelijk vermeld in de Grondwet of in de BWHI² bij het bepalen van gewestelijke of federale materies. Deze materie behoort nu dan ook tot de residuaire bevoegdheden van de federale staat.

De Nationale Kas voor rampenschade omvat twee fondsen:

- Het nationaal Fonds voor algemene rampen. De erkenning van een algemene ramp gebeurt door de Ministerraad op voordracht van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken;
- Het nationaal Fonds voor landbouwrampen. De erkenning van een landbouwramp gebeurt door de Ministerraad op voordracht van de minister bevoegd voor Landbouw.

In de toekomst zullen de gewesten bevoegd zijn voor de erkenning van een natuurlijk fenomeen als landbouwramp. Ze zullen tevens bevoegd zijn om de regels te bepalen inzake de vergoeding van de slachtoffers.

6.1.2 Aandachtspunten

- Het belangrijkste risico betreffende de bevoegdheidsoverdracht van het Landbouwrampenfonds is het budgettaire risico indien de overdracht van deze bevoegdheid niet gepaard zou gaan met de overdracht van de benodigde middelen.

6.1.3 Beleidsopties

De federale beleidsvisie en de federale beleidsinstrumenten worden ongewijzigd overgenomen. Het beleidsdomein LV onderschrijft de aanbevelingen van de SERV dat alle bevoegdheden eerst moeten overkomen zoals ze nu geregeld zijn. Pas na het verwerven van kennis, ervaring en samenwerking met de diverse belangengroepen kan met kennis van zaken beoordeeld worden waar hervormingen nodig zijn.

De taken van het Landbouwrampenfonds passen binnen het Vlaamse Gewest in het beleidsdomein LV. De integratie van deze opdrachten zal gebeuren overeenkomstig de BBB-principes. De rol van het beleidsdomein LV in het globale Rampenfondsbeheer moet zeker worden onderzocht.

Er zal gebruik gemaakt worden voor de expertise van de VMM en MOW. Er moet worden onderzocht of de rol van het KMI niet binnen de Vlaamse overheid door VMM of MOW kan worden overgenomen.

6.2 Situering rampenfonds

6.2.1 Omschrijving

Het rampenfonds wordt niet uitdrukkelijk vermeld in de Grondwet of in de BWHI bij het bepalen van gewestelijke of federale materies. Deze materie behoort nu dan ook tot de residuaire bevoegdheden van de federale staat.

De Nationale Kas voor rampenschade omvat twee fondsen:

- Het nationaal Fonds voor algemene rampen. De erkenning van een algemene ramp gebeurt door de Ministerraad op voordracht van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken;
- Het nationaal Fonds voor landbouwrampen. De erkenning van een landbouwramp gebeurt door de Ministerraad op voordracht van de minister bevoegd voor Landbouw.

² Bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

In de toekomst zullen de gewesten bevoegd zijn voor de erkenning van een natuurlijk fenomeen als ramp. Ze zullen tevens bevoegd zijn om de regels te bepalen inzake de vergoeding van de slachtoffers.

6.2.2 Aandachtspunten

- Het belangrijkste risico betreffende de bevoegdheidsoverdracht van het rampenfonds is het budgettaire risico indien de overdracht van deze bevoegdheid niet gepaard zou gaan met de overdracht van de benodigde middelen.

6.2.3 Beleidsopties

- Nuloptie: de erkenning van de ramp en de bepaling van de soort (algemeen of landbouw) gebeurt door de Minister van Binnenlandse Zaken. Dit zal nu moeten gebeuren door een Minister van de Vlaamse overheid. De federale wetgeving moet omgezet worden in Vlaamse regelgeving.
- Tweede optie: men zou de tussenkomst van het rampenfonds kunnen aanpassen indien de middelen niet afdekkend genoeg zijn: inkomsten verhogen of uitgaven verlagen. Hierbij zou men ook een PPS-formule kunnen overwegen zodat expertise van buitenaf wordt binnengehaald. Het Nationaal Fonds voor algemene rampen komt slechts in uitzonderlijke gevallen tussen voor schade veroorzaakt door algemene rampen. Dit volgt uit het feit dat de verzekering tegen natuurrampen sinds 2007 verplicht is opgenomen in de brandverzekering. Net zoals de federale overheid thans doet, zullen de gewesten het toekennen van een tussenkomst inzake schade die veroorzaakt is door natuurrampen afhankelijk kunnen maken van het verzekerd zijn tegen natuurrampen.
- Derde optie: Voor deze bevoegdheidsoverdracht werd beslist om nog geen verdere opties uit te werken en samen met de overdracht van het landbouwrampenfonds te wachten tot er meer duidelijkheid bestaat over de teksten.

6.3 Advies

[10] De Raad is het eens met de voorgestelde aanpak in het groenboek wat betreft het landbouwrampenfonds.

[11] De Raad verkiest de nuloptie voor wat betreft het rampenfonds. De Raad meent dat de erkenning moet gebeuren “door de Vlaamse Regering op initiatief van de minister van binnenlands bestuur”.

[12] De Raad vindt de regionalisering van het rampenfonds en het landbouwrampenfonds positief. Op deze manier is het mogelijk om deze fondsen af te stemmen op andere regionale bevoegdheden zoals het PDPO en verzekeringssystemen in de landbouw (zie advies over de maatregelenfiches voor PDPO III³).

[13] Herbekijk de procedure voor erkenning als (landbouw)ramp. De huidige procedure voor de erkenning van een (landbouw)ramp is lang en omslachtig. De Raad vraagt om deze procedure te vereenvoudigen en te versnellen.

[14] Werk duidelijke afspraken uit voor rampen in de periode rond 1/07/2014. Het rampenfonds en landbouwrampenfonds worden op 1 juli 2014 regionale bevoegdheden. Het is voor de Raad niet ondenkbaar dat er zich rond deze datum een langdurige ramp zou voordoen, bijvoorbeeld een lange droge periode die start in juni en eindigt in juli. De Raad vraagt om proactief de nodige afspraken en overgangsbepalingen te voorzien.

³ SALV en Minaraad. Advies over de maatregelenfiches voor PDPO III. 4 en 5 december 2013

7 Dierenwelzijn

7.1 Situering

7.1.1 Omschrijving

De regels met betrekking tot dierenwelzijn en de controle hierop worden overgedragen naar de gewesten. De federale overheid blijft bevoegd voor de normering en de daarop toepasbare controle inzake de diergezondheid en de kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen. Het FAVV (Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen) blijft dus tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. Het uitvoerende en controlerende beleid inzake dierenwelzijn ten aanzien van de voedselproducerende dieren, dat zich momenteel bij het FAVV bevindt, zal voortaan tot de bevoegdheid van de gewesten behoren. Ook de Raad voor Dierenwelzijn, opgericht door de federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu zal moeten worden opgeheven.

7.1.2 Aandachtspunten en opmerkingen

- Wat betreft de inkanteling van de processen zouden deze best homogeen blijven bij de overdracht naar het Vlaamse Gewest alhoewel de huidige beleidsdomeinen LNE en LV per proces verantwoordingen kunnen doen gelden:
 - Proefdieren en exotische dieren: LNE
 - Gezelschapsdieren en landbouwdieren: LV
 - Raad voor Dierenwelzijn: integratie in de SALV, waarbij de inbedding gebeurt conform de Technische Werkcommissie Visserij met dien verstande dat deze Raad een meer wetenschappelijke basis heeft dan de technische werkcommissie. Een vaste vertegenwoordiger wordt voorzien voor het domein LNE.
- Er dient gewezen te worden op de nauwe relatie die de materie dierenwelzijn vertoont met de materie diergezondheid, die tot de federale bevoegdheden blijft behoren. Ten opzichte van het federale niveau ontstaat een nieuwe breuklijn tussen de bevoegdheid van diergezondheid en dierenwelzijn. Het is aangewezen om overleg te plegen om beleidsmaatregelen met betrekking tot diergezondheid die genomen worden door de federale overheid voorafgaandelijk af te checken, teneinde bevoegdheidsschendingen te vermijden.

7.1.3 Beleidsopties

De federale beleidsvisie en de federale beleidsinstrumenten worden ongewijzigd overgenomen. Het beleidsdomein LV onderschrijft de aanbevelingen van de SERV dat alle bevoegdheden eerst moeten overkomen zoals ze nu geregeld zijn. Pas na het verwerven van kennis, ervaring en samenwerking met de diverse belangengroepen kan met kennis van zaken beoordeeld worden waar hervormingen nodig zijn.

Zoals reeds aangehaald kan de inkanteling gebeuren binnen de beleidsdomeinen LV en LNE.

7.2 Advies

[15] Creëer een goede overlegstructuur met het oog op efficiëntiewinsten en het beperken van verdere versnippering. De Raad stelt vast dat wordt voorgesteld om de bevoegdheid over het welzijn van proefdieren en exotische dieren onder te brengen bij het beleidsdomein leefmilieu, natuur en energie en de bevoegdheid voor landbouwhuisdieren en gezelschapsdieren bij het beleidsdomein landbouw en visserij.

De Raad wijst er op dat dierenwelzijn zowel op multilateraal vlak –bij OIE- als op Europees vlak –bij DG SANCO van de Europese Commissie- aan één entiteit is toegewezen. In deze entiteiten is alle veterinaire expertise van het betrokken beleidsniveau gebundeld. De Vlaamse overheid zal hier nu ook aan deelnemen, voor wat het aspect dierenwelzijn betreft, in overleg met de Belgische Chie

Veterinary Officer. De Raad meent derhalve dat het maximaal bundelen van expertise en het creëren van een goede overlegstructuur aangewezen is om op dat internationaal overleg een stem te behouden.

[16] Maak duidelijke afspraken met de federale overheid. De bevoegdheden “dierengezondheid” en “kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen” blijven bij de federale overheid. De Raad meent dat de grens tussen dierengezondheid en dierenwelzijn soms dun is en vraagt daarom om een goede afstemming tussen beide overheden te voorzien, bij voorbeeld vertrekkende van voornoemde overlegstructuur.

[17] Versterk en bundel de expertise inzake dierenwelzijn. De Raad wijst er op dat er binnen de Vlaamse overheid reeds expertise rond dierenwelzijn werd opgebouwd. Wat het beleidsdomein Landbouw en Visserij betreft gaat dit om de steun voor aanpassingen in het kader van dierenwelzijn bij het VLIF (Agentschap voor Landbouw en Visserij), onderzoek naar dierenwelzijn bij het ILVO (Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek), demonstraties en vorming door ADLO (Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, Departement Landbouw en Visserij) en subsidie aan de erkende fokkersverenigingen en – organisaties en subsidiëring van onderzoek voor de fokkerij (Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, Departement Landbouw en Visserij). De Raad vraagt om alle expertise maximaal te bundelen vanuit deze bestaande basis.

[18] De Raad wijst op het belang van een “raad voor dierenwelzijn” in Vlaanderen. De Raad onderschrijft het groenboek dat de raad voor dierenwelzijn zou geïntegreerd worden in de SALV. Concreet kan dit gebeuren in een technische werkcommissie met brede maatschappelijke samenstelling en voorzien van de nodige wetenschappelijke onderbouwing, en met garanties voor een onafhankelijke adviesverlening, naar analogie met de Technische Werkcommissie Visserij⁴.

[19] Voorkom bijkomende of dubbele controles. De controle op dierenwelzijn op landbouwhuisdieren wordt momenteel via een protocol uitbesteed aan het FAVV. De Raad vraagt dat deze controles ook in de toekomst door het FAVV zullen worden uitgeoefend om bijkomende of dubbele controles op landbouwbedrijven te vermijden. Hiervoor dient een protocol afgesloten te worden tussen de Vlaamse overheid en het FAVV.

⁴ Titel III “ad hoc werkcommissies” van het huishoudelijk reglement van de SALV stelt: §2. De Visserijcommissie ondersteunt de Raad wat betreft het Visserijbeleid. De samenstelling ervan wordt bepaald door de Vlaamse Regering. §3. Wat de operationalisering van de Visserijcommissie betreft, duidt de voorzitter de leden aan, dragen de leden van de technische werkcommissie een voorzitter voor en duidt de SALV de voorzitter aan. §4 Door de Visserijcommissie uitgewerkte ontwerp-adviezen worden zonder een nieuwe inhoudelijke discussie door de SALV bekrachtigd.

8 Lijst met afkortingen

ADLO	Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling (departement Landbouw en Visserij)
BIRB	Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
BWHI	Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen
DG SANCO	Direction générale Santé et consommateurs (directoraat generaal gezondheid en consumenten)
FAVV	Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
FOD	Federale Overheidsdienst
GLB	Gemeenschappelijk Landbouwbeleid
ILVO	Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek
KMI	Koninklijk Meteorologisch Instituut
LNE	(beleidsdomein) Leefmilieu, Natuur en Energie
LV	(beleidsdomein) Landbouw en Visserij
MOW	(beleidsdomein) Mobiliteit en Openbare Werken
OIE	Wereldorganisatie voor diergezondheid (oorspronkelijke benaming: Office International des Epizooties)
PDPO	Vlaams Programmadocument voor Plattelandsontwikkeling
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLIF	Vlaams Landbouwinvesteringsfonds
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij